

Sovjetunionen afholdt sig fra at stemme med den motivering, at man, i stedet for at oprette en ny vicepræsidentpost hvert år, burde tage spørgsmålet op til principiel drøftelse med henblik på at finde en løsning, der tilgodeså princippet om en retfærdig, geografisk fordeling af vicepræsidentposterne under hensyntagen til den stedfundne udvidelse af FN's medlemstal. General Committee's anbefaling fik den 7. oktober plenarforsamlingens tilslutning, idet 67 lande stemte for, ingen imod, medens 9 afholdt sig fra at stemme (de østeuropæiske lande). Plenarforsamlingen valgte den følgende dag med 65 stemmer (heriblandt de nordiske landes), Spanien til den 9. vicepræsidentpost for 12. samling.

Til formænd for forsamlingens hovedudvalg valgtes følgende:

1. udvalg (politiske spørgsmål og sikkerhedsspørgsmål): Djalal Abdoh (Iran).

Det særlige politiske udvalg: Arenales Catalan (Guatemala).

2. udvalg (økonomiske og finansielle spørgsmål): Jiri Nosek (Czekoslovakiet).

3. udvalg (sociale, humanitære og kulturelle spørgsmål): fru Aase Lionæs (Norge).

4. udvalg (spørgsmål vedrørende formynderskabsordningen og ikke-selvstyrende områder): Thanat Khoman (Thailand).

5. udvalg (administrations- og budgetspørgsmål): Asch van Wyck (Nederlandene).

6. udvalg (juridiske spørgsmål): Perez Perez (Venezuela).

Forsamlingens præsident, de 9 vicepræsidenter samt hovedudvalgenes formænd danner den ovennævnte „General Committee“.

Det særlige udvalg til prøvelse af de delegeredes fuldmagter fik følgende sammensætning: Burma, Canada, De Forenede Stater, Island, Liberia, Nicaragua, Panama, Sovjetunionen og Storbritannien. USA's repræsentant i udvalget fremsatte forslag om, at udvalget ikke tog nogen beslutning vedrørende den ungarske delegations fuldmagt. Dette blev vedtaget med 6 stemmer mod 1 (Sovjetunionen), medens 2 undlod at stemme (Burma, Liberia). Sovjetunionens delegerede fremsatte endvidere forslag om, at fuldmagten for den nationalist-kinesiske regerings repræsentant ikke blev godkendt. Formanden for udvalget, ambassadør Thor Thors, Island, bestemte, at dette spørgsmål lå uden for forretningsordenen, eftersom plenarforsamlingen ved sin resolution af 24. september 1957 (se ovenfor) havde truffet afgørelse i dette spørgsmål. Formandens beslutning bekræftedes af udvalget med 6 stemmer mod 2 (Sovjetunionen og Burma).

Fuldmagtsudvalgets beretning godkendes af plenarforsamlingen den 10. december 1957 med 77 stemmer mod 1 (Ungarn), idet forskellige lande samtidig gav udtryk for, at deres stemmeafgivning til fordel for beretningen som helhed ikke betød nogen ændring af deres syn på den repræsentative karakter af den ungarske og kinesiske regering.

Den endelige dagsorden, der findes gengivet som bilag 1 til nærværende beretning, omfattede 69 punkter.

IV. Generaldebatten.

I generaldebatten, der strakte sig fra den 19. september til 8. oktober 1957, deltog delegerede fra de fleste af medlemsstaterne.

For De Forenede Stater talte udenrigsminister *Foster Dulles*, der navnlig beskæftigede sig med nedrustningsspørgsmålet i sin tale. Han omtalte indledningsvis det på Genève-konferencen i juli 1955 for at formindske faren for overraskelsesangreb fremsatte forslag om gensidig luftinspektion mellem Sovjetunionen og USA. Mr. Dulles gennemgik hovedpunkterne i det fælles vest-

magtforslag af 29. august 1957, fremsat under forhandlingerne i London i FN's underudvalg for nedrustningsspørgsmål (jfr. nedenfor spalte 499).

Under sin omtale af den del af forslaget, der angår indførelse af luft- og jordinspektion i arktiske områder og i Europa, udtalte Mr. Dulles, at man fra amerikansk side ikke ville fremsætte indvendinger imod, at de baser, som De Forenede Stater har i områder, der ikke falder ind under nævnte forslag, bliver åbnet for inspektion.